

Leif Hansen - minnesord

Leif Hansen, en av våra stora förare och en välkänd profil i svensk bilsport och motorpress, lämnade oss för en tid sedan.

Leif var en sådan person som fyllde ett rum, en depå eller en arbetsplats bara genom att vara där och om man inte riktigt visste var han befann sig behövde man egentligen bara lyssna. Hans skratt hördes lång väg, hjärtligt, högt, smittande och alldeles omisskännligt. En nära vän gav honom därför tillnamnet **Skrattmåsen**, ett namn som kom att passa Leif perfekt.

Leif var en av våra stora förare. Han vann Riksmästerskapet i Formel V och senare även SM med Porsche. Han var med när mycket av den svenska bilsporten tog form och arbetade tillsammans med många inflytelserika människor, som kom att sätta sin prägel på svensk motorsport.

Det är inte många förare som lyckas få en kurva uppkallad efter sig. Leif gjorde det på sitt alldeles speciella sätt. Han körde av och rullade i premiärtävlingen på Scandinavian Raceway i Anderstorp. Året därpå gjorde han om samma sak – i samma kurva. Då var saken klar, Hansenkurvan var född.

Men Leifs liv handlade om betydligt mer än att köra fort.

Som PR- och presschef blev han en välkänd och omtyckt person i motorbranschen. På Förenade Bil (Söderströmgruppen), och senare inom BMW, hade han en fantastisk förmåga att få människor att trivas. Han såg till att motorjournalisterna fick sina provkörningar, att nya modeller presenterades på rätt sätt och att stämningen var god. Det senare var nog aldrig något större problem när Leif var i närheten.

Jag hade själv förmånen att få arbeta tillsammans med Leif under många år inom Söderströmgruppen, framför allt med nybilsintroduktioner av olika Hondamodeller. Vi möttes också i arbetet med Subaru när det märket låg under International Motors i Helsingborg.

Leif, som var några år äldre än jag, hade en erfarenhet och kunskap som jag hade stor respekt för. För mig blev han därför en fantastisk mentor, men det fina var att relationen med tiden utvecklades till något mycket mer än så, vi blev vänner.

Det är nog just vänskapen jag kommer att bära med mig starkast.

För oss som hade förmånen att känna honom var han framför allt **Leif** – med sitt stora hjärta, sin humor, sin energi och sitt alldeles egna sätt att få människor omkring sig att trivas.

Nu har Leifs intensiva och ljudliga skratt tystnat för alltid, men minnet av det kommer att leva kvar.

Tankarna går framför allt till hustrun Inger, grabbarna och deras familjer.

När vi nästa gång står i en depå och tycker att det är ovanligt tyst, så vet vi varför.

Vi saknar vår Skrattmåse.

Nedtecknat av kollegan/vännen Claes G Elofsson med viss assistans av Janne Tromark och Peggen Andersson.

